

Diumenge denou durant l'any

Lectura del primer llibre dels Reis 19, 9a. 11-13a

En aquells dies Elies arribà a l'Horeb, la muntanya de Déu, i passà la nit dins un cova. El Senyor li va fer sentir la seva paraula, i li digué: "Surt a defora i està a la muntanya, a la presència del Senyor que ara mateix passarà." Llavors vingué una ventada, tan forta que esquerdava les muntanyes i esmicolava les roques davant el Senyor, però el Senyor no hi era. Tot seguit vingué un terratrèmol, però el Senyor tampoc no hi era. Després vingué foc, i el Senyor tampoc no era en el foc. Finalment vingué el so d'un aire suau. Totd'una que Elies el sentí, es cobrí la cara amb el mantell, sortí a defora i es quedà a l'entrada de la cova.

Salm responsorial 84

Resposta: Senyor, feis-nos veure el vostre amor i donau-nos la vostra salvació.

. Jo escolt què diu el Senyor: Déu anuncia la pau al seu poble i als qui l'estimen. El Senyor és a prop per salvar els seus fills, i la seva glòria habitarà al nostre país.

. La fidelitat i l'amor es trobaran, s'abraçaran la justícia i la pau; la fidelitat germinarà de la terra, i la justícia des del cel.

. El Senyor donarà la pluja, i la nostra terra donarà el seu fruit. La justícia anirà davant ell, i la pau li seguirà les petjades.

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 9,1-5

Germans: Vos asseguro per Crist que dic la veritat, i no mentida; la meua consciència, guiada per l'Esperit Sant, n'és també testimoni: Sent una gran tristesa i un dolor constant al fons del cor: tant de bo fos jo proscrit del Crist, en lloc dels meus germans, el poble del meu llinatge. Com a israelites, és d'ells la gràcia de fill, la glòria de la presència de Déu, les aliances, la Llei, el culte, i les promeses; són d'ells també els patriarques, i finalment, com a home, ha sortit d'ells el Crist, que és Déu per damunt tot. Sigui beneït per sempre. Amén.

Lectura de l'evangeli segons sant Mateu 14, 22-33

En aquells dies, quan la gent hagué menjat, Jesús obligà els seus deixebles a pujar totd'una a la barca i avançar-se-li cap a l'altra riba, mentre ell deia adéu a la gent. Després, pujà tot sol a la muntanya per pregar. Al vespre encara era allà tot sol. La barca ja s'havia allunyat bon tros de terra, però les ones la destorbaven d'avançar, perquè el vent era contrari. Passades les tres de la matinada, Jesús hi anà caminant damunt l'aigua. Quan els deixebles el van veure, es retgiraren, pensant que era un fantasma, i cridaren de por. Però Jesús els digué totd'una: "No tingueu por, que som jo." Pere li digué: "Senyor, si sou vós, manau-me que véngui caminant damunt l'aigua." Jesús constestà: "Ja pots venir." Pere baixà de la barca, es posà a caminar damunt l'aigua i anà on era Jesús. Però en tèmper-se'n del vent que feia, s'acovardí i començà a enfonsar-se. Llavors cridà: "Senyor, salvau-me." A l'instant Jesús li donà sa mà i li digué: "Quina poca fe! ¿Per què dubtaves?" I quan hagueren pujat a la barca, el vent amainà. Els qui eren a la barca es prosternaren i deien: "Realment sou Fill de Déu."